

[Statsministeren.]

hvad hr. Anker Jørgensen også noterede, allerede meddelt, at den er indstillet på at rette på de skævheder, der er konstateret, efter at kildeskatten er trådt i kraft. Men jeg må gøre opmærksom på, at går vi så langt, som hr. Anker Jørgensen antydede, og går ind på det forslag, som tidligere socialminister Bundvad har stillet, synes det mig, forudsat at jeg har forstået det rigtigt, klart, at der tænkes på en ordning, hvorefter kompensationen skal beregnes således, at den dækker skattestigningen for en pensionist med egen indtægt på 2.000 kr. ud over pensionen, og i så fald vil der her blive tale om en nettoudgift på 200 mill. kr. — dette kun for at angive størrelsesordenen.

Det tredje punkt, hr. Anker Jørgensen drog frem i forslagsform, var en forbedring af dagpengene under sygdom. Her er det jo ikke sådan, at man på forhånd kan sige nøjagtig, hvor meget stigningen vil blive. Men hvis man går ind på den tanke, som jeg opfattede den, at man skulle forhøje procentsatsen fra 80 til 90, afskaffe karenstiden, ophæve varighedsbegrænsningen og sætte en maksimumssats på 100 kr., så vil den årlige nettoudgift blive af størrelsesordenen 300 mill. kr.

Om lønmodtagerfradraget vil jeg gerne sige, at her må man regne med, at hver 100 kr.s forhøjelse koster ca. 50 mill. kr. i netto-provenutab for stat og kommune tilsammen. Går man ind på den tanke, hvad regeringen altså ikke anser for muligt, at nedsætte trækprocenten, må man regne med, at en 2 pct.s nedsættelse vil koste omkring 1.200 mill. kr. i provenutab.

Så er der endelig spørgsmålet om byrdefordeling. Herom vil jeg sige, at jeg ikke synes, det er berettiget at drage eksempler frem som en særlig kritik af regeringens byrdefordelingspolitik. Under behandlingen af byrdefordelingsreformen i fjor blev det understreget i bemærkningerne til lovforslaget og under behandlingen, at den kun var en første etape. Loven om generelle tilskud til kommunerne skal revideres i den kommende folketingsamling, og forberedelser med henblik på en sådan revision er allerede i gang. Revisionen vil klart have til formål at opnå en yderligere forbedring af udligningen mellem velstillede og dårligt stillede kommuner.

Jeg vil herefter vende mig til det, som ikke alene i dag, men også i socialdemokratiets tidligere kritik af regeringen har været almindeligt, nemlig at man giver det udseende af, at den udskrivningsprocent, regeringen har fastsat, vil betyde en voldsom forøgelse af beskatningen i forhold til, om man havde anvendt den tidligere udskrivningslov. Nu er det ikke muligt at sige det på indeværende tidspunkt, hvor vi ikke kender de faktiske indkomster i 1970. Men regeringen har, som jeg ved man plejer, foretaget løbende skøn, og så langt som vi er kommet i dag, synes dette skøn klart at indicere, at forholdet er det stik modsatte. Så vidt man i dag kan skønne, ville der, hvis vi havde brugt det gamle udskrivningssystem, i dag have været udskrevet ca. 14 milliarder kr. i direkte skatter, medens der under kildeskatten bliver udskrevet ca. 13 milliarder kr. Der er altså ikke tale om, at fastsættelsen af kildeskatteprocenten har givet en voldsom forøgelse i forhold til det tidligere skattesystem. Der er tale om det modsatte. Dette skal være sagt, for heller ikke her må fejltagelser af en sådan størrelse sætte sig.

Vi er fra regeringens side, som jeg sagde før, indstillet på at se på mulighederne for at rette konstaterede skævheder og selvfølgelig også på — og vi vil gerne med partierne drøfte formen, hvorunder det bedst kan ske — at se på de andre tanker og forslag, der er eller måtte blive fremsat.

Men én ting kan jeg ikke lade være med at sige: regeringen har den faste opfattelse, at en af forudsætningerne for opretholdelse af den høje beskæftigelse er, at vi får bedre styr på vores betalingsbalance, end vi har haft det i adskillige år, og det må være nødvendigt med en forbedring af betalingsbalancen i 1970. Vi regner med, at der fortsat vil være gode afsætningsmuligheder for dansk industri på vore europæiske hovedmarkeder, og vi finder det nødvendigt at dæmpe den indenlandske efterspørgsel, for at alle eksportmuligheder kan udnyttes af hensyn til betalingsbalancen. Beskæftigelsen i eksporterhvervene vil jo blive forøget derved.

Til slut kan jeg ikke lade være med at sige, at vi vel alle er enige om, at den danske inflation — jeg mener det berettiget at anvende denne karakteristik — igennem